

Виступ ректора, академіка Віля Бакірова перед випускниками 2015 року
2 липня 2015 року

Дорогі друзі!

Вам пощастило навчатися і закінчити один з найелітніших класичних університетів України, історія якого є помітною частиною інтелектуальної і культурної історії людства!

Вслухаємося хоча би у видатні імена людей, які у різні часи обиралися почесними членами і професорами Університету.

Це Йоганн Гете — всесвітньо відомий поет, письменник, мислитель, автор «Фауста».

Це Ернст Геккель — всесвітньо відомий біолог, зоолог, антрополог.

Це Олександр Гумбольдт — видатний натураліст, географ, ім'я якого носить Берлінський університет.

Це Рудольф Вірхов — видатний медик, обраний почесним членом усіх медичних товариств і академій світу.

Не можу не згадати імена Дмитра Івановича Менделєєва, який крім Харківського університету був почесним членом Оксфорда, Кембриджа і ще багатьох університетів, Анатолія Федоровича Коні — видатного юриста, громадського діяча і літератора. Почесними членами університету були обрані Лев Толстой, Михайло Салтиков — Щедрін, Іван Франко, Михайло Грушевський і ще багато-багато інтелектуальних зірок світового рівня.

Харківський університет виховав тисячі випускників, якими може пишатися будь-який найпрестижніший університет світу.

На запитання: «Який університет Ви закінчили?» — кожен з вас може з гордістю відповідати: «Я закінчив той самий університет, який закінчили лауреат Нобелівської премії біолог Ілля Мечников і геніальний математик Михайло Остроградський».

Ви можете казати, що: «Я закінчив той самий університет, що і видатний історик Микола Костомаров, і видатний економіст Михайло Туган-Барановський.»

Ви можете наголошувати на тому, що закінчили той самий університет, що і всесвітньо визнані соціолог Максим Ковалевський, астроном Отто Струве і багато інших видатних вчених.

Ви можете з гордістю говорити, що навчалися в тому самому університеті, в якому навчалися поет Петро Гулак-Артемівський, композитор Микола Лисенко, художник Генріх Семирадський, драматург Михайло Старицький, письменник Олесь Гончар.

Серед випускників, вихованців Університету багато видатних державних, громадських, політичних діячів, діячі церкви.

І до цієї плеяди, до цього сузір'я видатних, яскравих постатей випускників Харківського університету сьогодні приєднуєтеся і ви, продовжуючи багатовікову естафету торжества Інтелекту, Духовності і Високої творчості!

Шановні друзі!

Протягом п'яти років ми робили все як могли і як вміли аби навчити Вас майбутнім професіям. І не тільки передати певний об'єм знань, які зараз швидко застарівають, але й навчити вас інноваційному мисленню, навчити самостійно і продукувати нові знання, будувати нові моделі професійної поведінки у нестандартних ситуаціях постіндустріальної доби.

Протягом п'яти років ми разом з Вами також переживали буремні події соціального і політичного розвитку країни, які відкрили нову главу історії нашої держави.

Ми стали свідками і учасниками становлення нової політичної ментальності нації, відкриття нових перспектив і нових вимірів свободи.

Досвід, який ми отримали, в котрий раз свідчить про те, що свобода нації і свобода громадянина – це не те, що падає з неба, або дарується чиєюсь височайшою милістю.

Свобода – це, перш за все, стан свідомості, до якого треба йти сміливо і наполегливо, крок за кроком, долаючи у собі рабів, свою обмеженість і заляканість.

І пам'ятати при цьому, що свобода не може існувати сама по собі, як самодостатня і незалежна цінність. Без відповідальності вона швидко перетворюється на деструктивну силу, вироджується в цинізм і всюдозволеність, які руйнують і суспільство, і особистість.

Я переконаний, що нашій країні в цей складний час бракує, перш за все, саме свободних і відповідальних громадян, без чого неможливим є створення ані фундаментальних засад демократії, ані ефективної економіки.

Тому Університет прагнув сприяти не лише Вашому суто професійному становленню, але і виховувати Вас як справжніх громадян і патріотів, вчив бути вільними і відповідальними. Університет намагався створювати атмосферу лібералізму і толерантності, взаємної поваги і довіри, хотів, щоби ви засвоювали саме цей стиль людських стосунків і потім були його адептами і носіями у нашому, на жаль, поки серйозно хворому соціальному оточенні. Ми прагнули того, щоб усюди, де працює випускник Каразінського університету, він не тільки демонстрував високий професіоналізм, але й поширював навколо себе атмосферу поваги до людини, до її гідності, до її неповторності й унікальності.

Дорогі друзі!

Те, що зараз відбувається, це зовсім не є хвилини розставання та прощання!

Це перехід наших взаємин на інший рівень — не рівень учнів та вчителів, а рівень колег і рівноправних партнерів.

Двері *Alma Mater* завжди відкриті для Вас, і вона назавжди залишається Вашим рідним домом.

Дозвольте, від імені професорів, викладачів, науковців Університету, від себе особисто побажати Вам довгих і успішних років плідного життя, найвищих професійних досягнень і особистого щастя!

Побажати кожному з Вас усіх земних радощів і задоволень, вірних друзів, талановитих колег, розумних керівників і працьовитих підлеглих!

І нехай життя ваше буде сповнено *Віри, Надії та Любові!*

Слава професорам!

Слава випускникам!

Слава Університету!

Слава Україні!